

Kærnepunktet i et Komplex, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet nu har holdt en stor Lovtale over.

Jeg nævnte før Industriudvalget, og jeg minder om, at vi dog har haft et Forslag herfra, et Forslag, som vi behandlede i December i Fjor, nemlig om visse Lettelser af Tekstilindustriens Produktionsforhold ved Nedsættelse af Garntolden og Toldfrigørelse af Tekstilindustriens Maskiner. Allerede den Gang blev der fra vor Side spurgt, om vi ikke kunde vente de andre Afsnit af Industriudvalgets særdeles grundige Betænkning forelagt og de Forslag, som denne maatte give Anledning til, og jeg retter endnu en Gang det Spørgsmaal til Regeringen, hvorfor vi ikke har faaet disse Forslag, og hvorfor det store Arbejde, der er udført i dette Udvalg, øjensynlig er gaaet fuldkommen spørløst hen, absolut ikke er blevet omsat i Værdi til Fordel for Forslag, der nu burde komme frem, og som sikkert vilde have en langt større Evne til at afhjælpe Arbejdsløsheden end det, der her foreslaas.

Men der er meget andet Materiale i Øjeblikket. Der er foruden de mere teoretisk undersøgende Kommissioner og Udvalg fremkommet helt nye Forslag af praktisk haandgribelig Betydning i Henvendelser fra Industriene, omfattende baade disses Ledere, disses Arbejdsgivere og deres Arbejdere. Det er vist — ja, jeg ved ikke, om det er første Gang i den danske Politiks Historie, men i alt Fald første Gang i lang Tid, og det er meget opsigtsvækkende, at man indenfor den danske Industri har kunnet finde hinanden paa dette Omraade, og at Arbejdsgivere og Arbejdere i Fællesskab henvender sig til Regeringen med bestemte Forslag, der alle peger i et helt andet Spor end Principperne i det Forslag, Regeringen her har fremsat, og som vi nu behandler.

Intet af alt dette har man fulgt, intet har man taget Hensyn til, intet har man bragt videre til den lovgivende Forsamling, der dog burde stilles overfor sit virkelige Ansvar, det virkelige Ansvar, der kun kan fremkomme, naar man stilles overfor virkelig positive Forslag, overfor hvilke man kun kræver det Ja eller Nej, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Trier) før med noget mindre Grund, men ikke mindre Højtidelighed krævede overfor disse ganske ufyldtgørende Forslag, som her ligger for.

Men vil man ikke følge alt dette Materiale, alle disse Raad og Anvisninger — jeg forstaar ganske vist ikke, hvorfor man

saa i sin Tid har fremkaldt dem og sat Folk i Arbejde med dem, lige saa lidt som jeg forstaar, hvorfor man har vendt det døve Øre til sine egne Industriarbejdere —, vil man ikke følge dette, er det ganske mærkeligt, at man endogsaa har glemt sine egne Udtalelser og Løfter fra Valgkampagnens Tid, fra den Gang man sad i Opposition. Jeg skal ikke nævne „de støvede, skimlede Doktriner“ — jeg synes, de er blevet endnu mere støvede og skimlede siden sidst —, men jeg vil tage bestemte Udtalelser, baade fra den højtærede Erhvervsminister og et fremtrædende Medlem af det socialdemokratiske Parti — jeg tør maaske i denne Forbindelse bede den højtærede Formand om Tilladelse til at citere nogle Udtalelser derom.

Under Trykket af den større Arbejdsløshed i Sommer holdt det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som bekendt et Medlem af Socialdemokratiet, en Tale ved Slagelse, hvor han opfordrede Partiet til at lægge de gamle støvede Teorier paa Hylden i Overensstemmelse med den højtærede Socialministers Udtalelser i sin Tid. Han udtalte da, at „Partierne skal nu lægge de gamle Fløjter paa Hylden og blive stillet overfor det Spørgsmaal: Vil I gøre noget positivt“? Og han sagde selv som en Tilføjelse, at han kunde ikke se anden Udvej end det Importreguleringsforslag, som Socialdemokratiet i sin Tid saa længe og saa stærkt har fremhævet. Til denne Udtalelse fremkom det ærede Medlem Hr. Dahlgaard med følgende Ord: „Hvis Hans Nielsens Tale her i Dag ikke faar nogen som helst Betydning for Partiets Politik, skyldes det det radikale Parti, som er et Parti, der forstaar at holde det paa den rette Vej.“

Der har vi den radikale Indflydelse, den i Sandhed radikale Indflydelse, paa den gode Villie og sunde Forstaaelse, som utvivlsomt er til Stede i Regeringspartiet overfor de Midler, der kan anvendes.

Senere er baade det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og den højtærede Erhvervsminister blevet interviewet af Dagbladet „København“. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har vedkendt sig sine Udtalelser og sagt, at naar der var et Par Tusinde Skotøjsarbejdere uden Arbejde — Diskussionen drejede sig om Skotøjsindustriens Forhold —, saa maatte der gøres noget, og der kunde ikke være Tale om andet end Krisetold og Importregulering. Og den højtærede Statsminister, der fik forelagt disse Udtalelser, sagde, at han godkendte dem og gav dem sin Tilslutning. Den højtærede Minister har sagt, at dette stemte jo med, hvad han havde sagt de